

soner eller virksomheder, som vedkommende virksomhed påtænker at etablere forretningsforbindelse med. Det vil endvidere være et naturligt led i den normale drift af erhvervsvirksomheder m. v. at videregive oplysninger til brancheorganisationer til brug ved ydelse af serviceforanstaltninger og varetagelsen af fællesinteresser for branchen.

For så vidt angår oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage, bestemmes det i *stk. 2, 2. pkt.*, at videregivelse af sådanne oplysninger ikke må finde sted, medmindre det er åbenbart, at det er af afgørende betydning for bedømmelsen af det forhold, som søges belyst, at oplysningen videregives, eller adgangen til videregivelse følger af anden lovgivning. Det er således efter bestemmelsens første led ikke tilstrækkeligt at selve oplysningen er af afgørende betydning for bedømmelsen af det pågældende forhold. Det er en betingelse, at det er åbenbart, at selve *videregivelsen* er af afgørende betydning. Kan således den, der ønsker forholdet belyst, ved henvendelse til den registrerede selv på betryggende måde få den pågældende oplysning, må der normalt ikke ske videregivelse fra et register. Det må på denne baggrund antages, at der for almindelige virksomheder kun yderst sjældent vil være adgang til at videregive oplysninger om forhold, der ligger mere end 5 år tilbage. Det følger af sagens natur, at visse statusoplysninger f. eks. fødselsdata og ægteskabelig stilling ikke er genstand for forældelse.

Efter forslagets § 25 kan overtrædelse af bestemmelserne i § 4, *stk. 1 og 2*, straffes. Er en virksomhed derfor i tvivl om, hvorvidt videregivelse af en oplysning må finde sted, bør virksomheden enten søge at indhente den registreredes samtykke til videregivelsen eller eventuelt forelægge spørgsmålet for registertilsynet.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* gælder begrænsningerne i *stk. 2* i adgangen til at videregive oplysninger ikke, når videregivelsen sker til brug i videnskabeligt eller statistisk øjemed. I samme øjemed kan der uanset bestemmelsen i *stk. 1* ske videregivelse af oplysninger om helbredsforhold.

For virksomheder eller erhvervsdrivende, der er underkastet tavshedspligtsforskrifter i den øvrige lovgivning, som f. eks. læger og advokater, finder disse regler anvendelse ved siden af forslagets § 4.

Til § 5.

Efter bestemmelsen kan den, der mener sig registreret med oplysninger, der ikke må registreres, eller med oplysninger, der er urigtige eller vildledende, rette henvendelse til virksomheden og begære de pågældende oplysninger slettede eller be-

rigtiggede. Afslår virksomheden eller undlader den at besvare henvendelsen, kan den registrerede indbringe spørgsmålet for registertilsynet, der træffer afgørelse i sagen. Tilsynet kan endvidere pålægge virksomheden at foretage en berigtigelse i forhold til de trediemænd, der har modtaget den urigtige eller vildledende oplysning. Registertilsynet må ved afgørelsen af, om der skal ske berigtigelse i forhold til trediemænd, navnlig foretage en vurdering af, i hvilket omfang den pågældende urigtige eller vildledende oplysning må antages at kunne medføre risiko for gene i forhold til den registrerede.

Hertil kommer, at videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger efter omstændighederne vil kunne udløse et erstatningsansvar efter dansk rets almindelige erstatningsregler og eventuelt godtgørelse efter bestemmelsen i § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til § 19 i betænkningssudkastet. Justitsministeriet har ikke fundet det rimeligt, som efter betænkningssudkastets § 18, at pålægge virksomhederne som en strafsanktioneret pligt at foretage slettelse af oplysninger og eventuel berigtigelse alene på grundlag af en henvendelse fra den registrerede. Det må antages, at en virksomhed normalt vil foretage slettelse eller berigtigelse af registeret, når den bliver gjort bekendt med, at en oplysning er urigtig eller vildledende, og at virksomheden bl. a. som følge af et eventuelt erstatningsansvar normalt vil foretage en berigtigelse i forhold til trediemænd, når ændringen ikke er uvæsentlig. Det vil dog formentlig undertiden forekomme, at den registreredes henvendelse ikke er underbygget eller så vanskelig at vurdere, at virksomheden vil få meget vanskeligt ved at afgøre, om kravet om slettelse m. v. er berettiget. I sådanne situationer forekommer det af principielle grunde mindre heldigt, såfremt virksomheden kunne blive mødt med strafansvar i tilfælde, hvor virksomheden har skønnet forkert og undladt at efterkomme kravet.

Til kapitel 3.

Bestemmelserne i kapitlet omfatter kreditoplysningsbureauvirksomhed, hvorved forstås *virksomhed med registrering af oplysninger til bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed med henblik på videregivelse*. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til kapitel 2 i betænkningssudkastet. Bestemmelserne omfatter alene registre, der er oprettet med henblik på videregivelse af oplysninger om økonomisk soliditet og kreditværdighed.